

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. С., 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САМОКОВ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симеон Ст. Стойчев

при участието на секретаря Екатерина Ал. Бандрова
като разгледа докладваното от Симеон Ст. Стойчев Административно
наказателно дело № 20231870200219 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалбата на В. А. М., ЕГН ***** против НП № 22-0338-001654/16.03.2023 г. С жалбата жалбоподателят твърди, че атакуваното НП е незаконосъобразно, издадено е при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че вмененото нарушение е квалифицирано от наказвания орган, като нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 пр. 1 от ЗДвП, а наложеното административно наказание е несъответстващо на визираната норма. Твърди, че е налице сериозно несъответствие между фактическата обстановка и правната квалификация, каквато е отразена в НП. Твърди, че правото на защита на жалбоподателя е нарушено, тъй като за същия не става ясно кои фактически положения наказващия орган е приел за безспорно установени. Твърди се, че допуснатите нарушения са съществени и неотстраними, поради което отправя искане НП да бъде отменено. Отправя се искане за присъждане на разноски по делото.

В съдебното заседание жалбоподателя, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на сочените основания. Ответника по жалбата не се явява и не се представлява в проведеното съдебно заседание и не заявява становище.

С. районен съд, като взе предвид доводите на страните преценени въз основа на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и като провери служебно атакуваното НП, намира за установено следното от фактическа страна:

От събраните доказателства несъмнено се установява, че свидетеля Н. – служител на РУ С., на длъжност „мл. автоконтрольор“ бил на работа на 22.09.2022 г., около 20.00 часа, в автопатрул с полицаи А., когато около 20.00 часа били повикани от друг автопатрул за съдействие. Установило се на място, че другия автопатрул е бил спрял за проверка автомобил на бул. „С. ш.“, срещу бензиностанция „Л.“, в района пред хотел „Е.“. Автомобила бил спрял за проверка поради установена в хода на движението му техническа неизправност. При извършената проверка, полицаите били установили, че водача лъха на алкохол при което повикали автоконтрольорите за съдействие, за извършване на проба с техническо средство, за установяване употреба на алкохол от водача. Установи се, че управлявания автомобил бил товарен автомобил „Нисан Терано“, с рег. № СО 1301 АН, а негов водач бил административно привлеченото лице В. А. М.. При пристигането на място на свидетеля Н., била извършена проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с фабричен номер ARNA-0161, тариран до месец февруари 2023 г. и при пробата уредила отчел положителен резултат от 0,82 промила алкохол в издишания въздух. Това обстоятелство, освен, че се установи от разпита на свидетелите, не се оспорва и от самия административно привлечен чрез неговия процесуален представител. В хода на проверката били изискани, но не били представени от водача СУМПС и СРМПС. На място бил съставен акт за установяване на административно нарушение срещу водача, на същия бил издаден талон за медицинско изследване. Водача подписал и получил препис от акта за установяване на административно нарушение, както и на талона за медицинско изследване. Въз основа на така издадения АУАН на 06.03.2023 г. е издадено и атакуваното НП № 22-0338-001654/06.03.2023 г., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание по чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – глоба в размер на 1000 лв., лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца; чл. 181, т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв.; чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1, 2 от ЗДвП – глоба в размер на 10 лв.

За нарушенията описани в АУАН, за които е издадено НП, осмен че по

делото се събраха категорични доказателства, същите се установяват по реда на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съгласно който редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Доколкото по делото нямаше конкретни оплаквания и не се доказва противното, съдът намира за установени тези доказателства, а именно, че жалбоподателя е управлявал МПС, което не е било представено на технически преглед, към момента на проверката, както и че водача е управлявал МПС без да изпълни задължението си да носи и да представи при проверка СУМПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория.

От изисканите служебно и събрани по делото писмени доказателства, се установи, че използваното техническо средство за установяване на концентрация на алкохол в издишания уред е от одобрен тип и към момента на извършване на проверката е било преминало периодична техническа последваща проверка. По делото се събра и техническата документация на техническото средство. Същата бе предмет на обсъждане и от допуснатата, назначена и изслушана по делото съдебно-техническа експертиза. От заключението на вещото лице и от разпита на вещото лице се установява без съмнение, че алгоритъма на работа на въпросното техническо средство за установяване на концентрация на алкохол в издишания въздух, не предвижда намаляване на визуализирания на дисплея на уреда резултат с допустимата грешка, заложен в техническата документация, на техническото средство. Според вещото лице, с категоричност може да се приеме, че визуализирания резултат на дисплея на уреда, който при проверката извършена на жалбоподателя е сочел 0,82 на хиляда, следва да бъде намален с 0,064 промила, съобразно техническата документация, установяваща допустимата грешка и нормативните изисквания. Така се получава, че след приспадане на допустимата грешка, която може да се получи при измерване с техническото средство, резултата следва да се приеме в размер на 0,756 промила, което е под 0,8 промила.

Горната фактическа обстановка се установи от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, обсъдени в тяхната съвкупност.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните изводи:

Подадената жалба е допустима. Подадена е от лице с правен интерес от обжалване и срещу наказателно постановление, подлежащо на обжалване по настоящия процесуален ред.

Въз основа на служебно извършената проверка по законосъобразността на обжалваното Наказателно постановление, както и по отношение на конкретните оплаквания, сторени от жалбоподателя в жалбата, съдът намира следното:

В хода на административно-наказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Административно-наказателното производство е започнало, протекло е и е приключило при спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН. Не е налице твърдяното от жалбоподателя нарушение на процесуални права, довело до ограничаване правото му на защита.

С достатъчна степен на яснота е описано възприетото от административнонаказващия орган административно нарушение, същото е правилно възпроизведено, без добавяне на нови елементи от фактическа страна в обстоятелствената част на издаденото НП.

Същевременно се установява, че при същата фактическа обстановка следва да се приложи правно преизчисление на резултата, възприет като концентрация на алкохол в издишания въздух, като това преизчисление не съставлява ново обстоятелство, което се установява по делото, а към едно установено обстоятелство следва да се приложат релевантните, правни норми и правила за преизчисление на окончателния резултат, след приспадане на допустимата грешка на техническото средство. По този начин следва да се приеме за несъмнено, че жалбоподателя е управлявал МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 до 0,8 на хиляда включително, а именно 0,756 промила, което доказано от обективна страна нарушение следва да бъде квалифицирано съобразно нормата на чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. За така установеното административно нарушение закона предвижда административно наказание „лишаване от право да управлява МПС, трамвай или самоходна машина“, за срок от шест месеца, и глоба от 500 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1, съдът може да измени акта по чл. 58д от ЗАНН, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по – леко наказуемо нарушение, без съществени изменения на обстоятелствата на

нарушението. Установената по делото фактическа обстановка, напълно съвпада с предвидените предпоставки за упражняване това правомощие на съда, тъй като без никакво изменение на обстоятелствата на нарушението се установи по делото точно същото нарушение описано и възприето от административнонаказващия орган. По отношение на това нарушение следва да се даде нова правна преценка относно установения резултат на техническото средство, който след надлежно редуциране на зададената в техническата документация допустима грешка, следва да се приеме като резултат 0,756 на хиляда. Касае се за административно нарушение по отношение на което се прилага закон за по – леко наказуемо нарушение. Именно това е нарушението по чл. 174, ал. 1, т. 2, а не онова за което административно привлеченото лице е наказано – чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Именно в тази част НП следва да бъде изменено, като следва нарушението да бъде преквалифицирано по чл. 174, ал. 1, т. 1 и следва да бъде определено наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца и да му бъде наложена глоба в размер на 500 лв. НП следва да бъде потвърдено в останалите му части.

При този изход на делото, съдът следва да приложи и разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143 от Административно процесуалния кодекс. В този смисъл, по претенцията за разноски на жалбоподателя, съдът намира, че същия е реализирал разноски в размер на 379,85 лв. - разноски за вещо лице и 500 лв. - разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Ето защо, съдът намира, че доколкото чл. 143 от Административно процесуалния кодекс препраща към ГПК и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК страната има право на разноски пропорционално на уважената претенция. В случая, доколкото жалбата на административно привлеченото лице не е уважена изцяло, но в резултат на нея се е достигнало до намаляване на размера на административното наказание, както глоба, така и лишаване от право да управлява МПС на половина, то съответно на постигнатия от защитата правен резултат следва да бъдат присъдени на ответника по жалбата и разноски, като половината от разноските реализирани от жалбоподателя е в общ размер на 437,93 лв., за която сума следва да бъде осъден ответника по жалбата.

Мотивиран от изложеното

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 22-0338-001654 от 06.03.2023 г., издадено от Я. М. Р., на длъжност Началник РУ в ОДМВР С., РУ С., в частта му с която на В. А. М., с ЕГН *****, му е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, като на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 вр. ал. 7, т. 1 от ЗАНН, преквалифицира нарушението, като такова по чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на това основание му **НАЛАГА** глоба в размер на **500 лв.** и **лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца**, както и **ИЗМЕНЯ** НП в частта му по отношение на отнетите контролни точки, **като** на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР, се отнемат общо 8 контролни точки.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-0338-001654 от 06.03.2023 в останалите части.

ОСЪЖДА ОДМВР София, да заплати на В. А. М., с ЕГН *****, от гр. С., половината от разносните реализирани по делото, в размер на 437,93 лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд С. - Област.

Съдия при Районен съд – Самоков: _____